

KIMUAK

Asmo-adierazpena

"Ez dugu Lurra gure arbasoengandik jasotzen; etorriko diren belaunaldiei maileguan hartzen diegu."

(Hainbat tradizioan jasotako atsotitz bati egotzia)

Landatzen ikasi nahi dugu.

Ez lurra bakarrik.

Konfiantza ere bai.

Gaur egungo eskolak aldi berean aurre egin behar die erronka zientifikoei, ekologikoei eta sozialei. Jasangarritasunaz, ongizateaz, parte-hartzeaz, hezkuntza-berrikuntzaz edo alfabetatze zientifikoaz hitz egiten dugu, elkarrengandik bereizitako bideak balira bezala. Agian ez dira.

Agian denak galdera bakar batean elkartzen dira:

Nola ikasten dugu geure burua parte sentitzen dugun hori zaintzen?

Eskolako baratzeak aukera paregabea eskaintzen du galdera hori ikertzeko.

Ez baliabide didaktiko bat gehiago delako.

Baizik eta ezin azkartu daitezkeen prozesuen aurrean jartzen gaituelako: behatu, itxaron, elkarlanean jardun, esperimentatu, huts egin, zaindu eta berriro hasi.

Baratze batek biologia irakasten du.

Baina denbora ere irakasten du.

Ziurgabetasuna irakasten du.

Elkarrekikotasuna irakasten du.

Eta, batez ere, erakusten digu benetan garrantzitsua den ezer ez dela bakarrik hazten.

Horregatik sortu da **KIMUAK**.

Kimu hitzak bizitza hasten den unea adierazten du.

Ez da oraindik zuhaitza.

Bizitza irekitzen hasten den lehen keinua da.

KIMUAKek pertsonak, eskolak eta unibertsitateak elkartu nahi ditu, eskolako baratzea hezkuntza zientifikoa, lurraldearen zaintza eta konfiantzaren eraikuntza uztartzen dituen laborategi bihur daitekeen ikertzeko.

Ez dugu eredu bakarra ezarri nahi.

Lurralde bakoitzak bere klima, bere lurzorua, bere historia, bere nekazaritza-kultura eta bere komunitatea eraikitzeke moduak ditu.

Aniztasuna ez da konpondu beharreko arazo bat.

Ikaskuntzarako iturri nagusia da.

Irudikatzen ditugu Mediterraneoko, Kantauri aldeko eta, ahal bada, Portugalgo eskolak galderak partekatzen, erantzunak baino gehiago.

Zer gertatzen da hezkuntza-prozesu bera lurzoru desberdinetan garatzen denean?

Zer ikasten dugu elkarrekin behatzen dugunean, berdinak izan nahi izan gabe?

Nola aldatzen da hezkuntza-komunitate bat bere lurraldea ikertzen duenean, beste lurralde batzuekin elkarriketan?

KIMUAK ikerketa-ekintza parte-hartzailearen bidetik hazi nahi du.

Ez eskolak ikertzeko.

Eskolekin batera ikertzeko baizik.

Uste dugu hezkuntzari buruzko ezagutza baliotsuena irakasleek, ikasleek, familiek, ikertzaileek eta tokiko komunitateek benetako galderak partekatzen dituztenean eta elkarrekin ulermen berriak eraikitzen dituztenean sortzen dela.

Horregatik, agiri hau ez da proiektu itxi bat.

Gonbidapen bat da.

Elkarriketarako gogoia duten pertsonak eta erakundeak bilatzen ditugu.

Erantzunak ematea baino galderak egitea gustuko dutenak.

Ikerketa partekatutako bide gisa ulertzen dutenak.

Eta zorroztasun zientifikoa eta harremanen zaintza aurkakoak ez, baizik eta elkarren osagarri direla sinesten dutenak.

Intuizio honek zurekin bat egiten badu, poz handiz jarraituko dugu elkarriketa.

Agian lehen urratsa ez da tesi bat diseinatzea.

Agian lehen urratsa baratze batean paseatzea da, kimatzen ari den landare bati begiratzea eta elkarrekin galdetzea zer ikas dezakegun harengandik.

Sare oro lehen topaketa batekin hasten delako.

Eta konfiantza oro, kimu oro bezala, denbora, zaintza eta hazteko lur egokia behar dituelako.

KIMUAK

Hezkuntza zientifikoa, lurraldea eta konfiantza eskolako baratzeen bidez ikertzeko eraikitzen ari den sarea.

Elkarrekin.

